

[Nauerby.]

grund må fremskridtspartiet være skeptisk og stille spørgsmålstegn ved, om det er nødvendigt med en sådan lov.

Når jeg læser lovforslaget igennem, kniber det for mig at se behovet for denne lov. Men det er muligt, at der under udvalgsarbejdet vil blive givet oplysninger, der kan ændre denne opfattelse.

Bemærkningerne til lovforslaget siger en del om, at en sådan lov er et ønske fra Nordisk Råd, men læser man videre i bemærkningerne, fremgår det, at der fra de implicerede danske organisations side er givet udtryk for, at en sådan autorisationsordning ikke vil indebære nogen fordel for publikum. Det er min opfattelse, at samarbejdet mellem optikere og læger har fungeret udmærket under de nuværende forhold til gavn for forbrugerne.

Skal der endelig laves en autorisationsordning, så må det være rimeligt, at vi under udvalgsarbejdet ser meget nøje på kapitel 5, § 11, om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne. Efter de henvendelser, der på dette tidlige tidspunkt allerede er fremkommet, ser det ud til, at man rammer mange inden for branchen meget hårdt med denne lovgivning.

Jeg skal på fremskridtspartiets vegne tilsige et grundigt udvalgsarbejde omkring dette lovforslag.

Ingomar Petersen (RV):

Det var egentlig bemærkelsesværdigt i her at høre socialdemokratiets ordfører, fru Inge Fischer Møller, redgøre for lovforslaget ud fra teksten og så slutte af med at sige på socialdemokratiets vegne, at man gerne ville se nærmere på problemerne i udvalget. Jeg har sjældent hørt en så lidet varm tilslutning til en ministers forslag her i folketinget. Jeg vil sige, at vi fra det radikale venstre egentlig også nærer store betænkeligheder ved det fremsatte lovforslag. Det er en betændelig begrænsning af friheden, og man kan da stille sig selv det spørgsmål, om det egentlig er et rimeligt lovforslag af hensyn til forbrugerne. Naturligvis også set i relation til det hvervsliv, som vil blive berørt af lovforslaget. Det er udmærket, at man laver en autorisation for nogle få mennesker, der vil være nogle få bage, som ingen autorisation har og så kan man altså diskutere, hvor kunderne går hen. Man kan meget let risikere, at store områder

af landet — og ikke mindst de tyndere befolkede egne — vil komme i en situation, hvor det vil blive meget, meget langt til en autoriseret optiker efter lovforslaget. Alligevel påstår man, at dette lovforslag koster ingen penge eller administration. Selve lovforslaget koster måske ikke noget, men det kan dreje sig om store udgifter for det offentlige i tilskud til transport i de tyndt befolkede områder, for at folk kan komme frem til en autoriseret optiker.

Hele overgangsordningen og om det egentlig er rimeligt at vedtage et lovforslag med tilbagevirkende kraft, som dette for så vidt har, er jeg ikke sikker på.

§ 2, stk. 1, giver en bemyndigelse til ministeren angående eventuelle direktiver fra EF, hvorefter ministeren sådan set uden om folketinget teoretisk, som den paragraf er formulert, i form af cirkulærer osv., kan ændre en lovgivning, som folketinget har vedtaget. Det mener jeg ikke er rimeligt, og jeg mener, det er meget betænkeligt, at folketinget giver ministeren en sådan bemyndigelse. Skal der gives en bemyndigelse, så må vi have meget nøje fastlagt, hvad bemyndigelsen går ud på. Der er ingen tvivl om, at kunne der blive tale om at vedtage noget sådant, så skal den bestemmelse i lovforslaget i hvert tilfælde strammes op.

Som fru Inge Fischer Møller sagde, haster det ikke så meget med dette lovforslag — det plejer det ellers at gøre med regeringens lovforslag. Jeg tror, der er behov for, at vi virkelig har lejlighed til i udvalget at se på det og høre på de ting, som fremkommer fra dette og hvervsliv, man her vil lovgive for.

Når vi har været igennem en udvalgsbehandling, så kan det godt være at det lovforslag, hvis det overhovedet kan vedtages her i folketinget — ser helt anderledes ud end det, regeringen i dag har fremsat. Vi forstod også på den socialdemokratiske ordfører, at hun kunne tænke sig nogle ændringer, det

Ole Olsen (SF):
Det glæder mig, at jeg ikke behøver at træde den socialdemokratiske ordfører for hårdt over tæerne, når jeg siger, at det her er et ikke særlig glade for. Det bliver så kun ministeren, jeg træder over tæerne, og det må vi så prøve om vi kan have mad om det. Jeg har en række indvendinger med forslaget. Jeg skal begynde med den, som det for mig som fanatisk EF-modstander er naturligt at